

Til § 687

Bestemmelsen er identisk med den gældende bestemmelse i § 687, der fastlægger, hvilke sager landsretterne behandler i første instans under medvirken af nævninger.

Til § 688

Bestemmelsen er, bortset fra en ændring af bestemmelsens 2. pkt., identisk med den gældende regel i § 690 om valg af procesmåde i straffesager, der omfatter flere lovovertrædelser. Som følge af forslaget om at overføre bestemmelserne om domsmænds medvirken i sager om overtrædelse af færdselslovens § 53 og § 117, stk. 5, og udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, til de pågældende love, foreslås bestemmelsen i 2. pkt. ændret, således at det fremgår, at der ved siden af reglerne i § 686 er bestemmelser om domsmænds medvirken i andre love.

Til § 689

Bestemmelsen afløser den gældende bestemmelse i § 692 om landsretternes behandling af anke- og kæresager og om domsmænds medvirken heri.

Stk. 1 svarer til den gældende § 692, stk. 1.

Stk. 2 og 3 fastsætter kriterierne for domsmænds medvirken ved landsretternes behandling af ankesager.

Efter de gældende regler medvirker domsmænd i sager, hvor byrettens afgørelse er truffet under medvirken af domsmænd. Domsmænd medvirker endvidere i ankebehandlingen af statsadvokatsager, der i byretten er fremmet til dom som tilståelsessager i medfør af § 925. Domsmænd medvirker endelig i ankebehandlingen af politisager, der ikke i første instans er afgjort under medvirken af domsmænd, efter samme kriterier (højere straf end bøde, særlig indgribende betydning for tiltalte eller særlig offentlig interesse) som i den gældende § 688, stk. 2, nr. 2 (lovforslagets § 686, stk. 2). Dette har navnlig betydning i sager, der i første instans er afgjort uden medvirken af domsmænd, fordi sagen er fremmet til dom efter § 935, stk. 1, som tilståelsessag, da disse sager generelt er undtaget fra kravet om medvirken af domsmænd.

Stk. 2, nr. 1 og 2, svarer til de gældende regler i § 692, stk. 2, nr. 1, og § 692, stk. 3. Om domsmænds medvirken i de i stk. 2, nr. 2, nævnte sager, som skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse, henvises til bemærkningerne ovenfor til § 686, stk. 2. Domsmænds medvirken i disse tilfælde vil dog som hovedregel følge allerede af § 689, stk. 2, nr. 1.

Med hensyn til § 925-sager foreslås det, at den gældende bestemmelse i § 692, stk. 2, nr. 2, om, at domsmænd altid skal medvirke ved ankebehandlingen, ophæves. Bestemmelsen vil som følge af forslaget om, at kun sager, hvori der bliver spørgsmål om højere straf end bøde eller hæfte, kan behandles efter § 925, miste sin betydning i praksis.

De gældende bestemmelser i § 692, stk. 4, nr. 1 og 2, er ikke medtaget i lovudkastet, idet det foreslås, at disse bestemmelser overføres til færdselsloven og udlændingeloven. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 1 og § 4.

Endvidere foreslås den gældende regel i § 692, stk. 3, 2. pkt., om kære af landsrettens afgørelser om domsmænds medvirken flyttet til forslaget § 691, stk. 2.

Til § 690

Bestemmelsen afløser den gældende regel i § 693 om Højesterets behandling af anke- og kæresager inden for strafferetsplejen.

Som det fremgår af retsplejelovens § 967 og § 968, stk. 3, er Højesteret anke- og kæreinstans for afgørelser truffet af Sø- og Handelsretten, og det foreslås, at dette også fremgår af bestemmelsen om Højesterets saglige kompetence, der idag kun nævner afgørelser truffet af landsretterne.

Bestemmelsen i den gældende § 693 om handlinger foretaget af en landsdommer som undersøgelsesdommer er ligesom den gældende bestemmelse om undersøgelsesdommere i § 686, 2. og 3. pkt., ikke medtaget i lovforslaget, idet bestemmelsen har mistet sin betydning i praksis.

Til § 691.

Bestemmelsen i *stk. 1* er bortset fra en sproglig modernisering identisk med den gældende regel i § 691, stk. 1.

Den ændrede placering i forhold til de øvrige regler i kapitel 62 skyldes, at også Højesteret ex officio må prøve om en sag hører under dens kompetence.

Stk. 2 svarer til de gældende regler i § 692, stk. 2, 2. pkt., og § 691, stk. 2, om kære af afgørelser, der afslår nævningebehandling eller domsmænds medvirken.

Bestemmelsen er en undtagelse fra den almindelige regel i § 968, stk. 2, om, at kendelser, der afgives under forberedelse af domsforhandlingen, ikke kan kæres, når kendelsen indebærer sagens fremme ved den pågældende ret.

Bestemmelsen gælder også for afgørelser i medfør af færdselslovens og udlændingelovens regler om domsmænds medvirken, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, og § 4.